

**Uwagi Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
do projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie określenia wzorów i sposobu
wypełniania wniosków stosowanych przy zastrzeganiu albo cofaniu zastrzeżenia numeru PESEL**

1. Rozporządzenie

ad. § 2. projektu rozporządzenia - Językiem urzędowym w Polsce jest język polski (art. 27 Konstytucji RP). W gminach, w których inny niż polski język ma status języka pomocniczego powinno być możliwe złożenie wniosku wg wzoru z załącznika nr 1 w danym języku pomocniczym (niemiecki, litewski, kaszubski, białoruski). Tak wynikałoby z przepisów ogólnych, gdyby w § 2 nie zastrzeżono, że cyt. "Wnioski, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, wypełnia się w języku polskim.". Skutkiem takiego przepisu jest wyłączenie możliwości składania wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1 w językach pomocniczych, wbrew wiążącym Polskę przepisom umów międzynarodowych oraz ustawy o językach mniejszości narodowych. Jednocześnie, z treści przepisu § 2 wynikałoby a contrario, że wniosek, o którym mowa w § 1 pkt. 3 można złożyć w dowolnym języku. Fakt, że wniosek, o którym mowa w pkt. 3 (Wniosek o udostępnianie danych z rejestru zastrzeżeń numerów PESEL za pomocą urządzeń teletransmisji danych) jest przesyłany elektronicznie jest bez znaczenia dla regulacji w odniesieniu do języka użytego we wniosku.

ad § 4. projektu rozporządzenia - wydaje się, że określenie w rozporządzeniu koloru tekstu (wpisanego do wniosku) jest regulacją nadmiarową, zwłaszcza w sytuacji, kiedy jednym z kolorów jest czarny. Przy rezygnacji z określenia koloru tekstu, należy dokonać odpowiedniej korekty wzorów formularzy. Również wypełnienie wniosku, o którym mowa w § 1 pkt. 3 (dostępny jedynie w drodze teletransmisji) wydaje się nadmiarowe. Wydaje się, że przepis powszechnie obowiązującego prawa powinien zawierać nakaz czytelnego wypełnienia wniosku (ew. wielkimi literami), które można złożyć w postaci papierowej. Próba osiągnięcia tego w postaci regulacji odwołującej się do liter drukowanych (małych i wielkich), a nie liter pisanych (małych i wielkich) jest chyba skazana na niepowodzenie (zob. karty edukacyjne dla szkół zawierające małe i wielkie litery pisane i drukowane). Proponent regulacji nie jest konsekwentny, gdyż np. we wzorach formularzy posługuje się pojęciem "wielkie litery"

2. Załączniki

ad. instrukcja wypełniania - prosimy o uzasadnienie wyboru między postawieniem ptaszka lub krzyżyka. Prostsze dla wnioskodawcy byłoby ograniczenie do jednego rodzaju zakreślenia pola wyboru. A jeżeli ktoś wyraźnie przekreśli jedną linią kwadrat wyboru na skos, to będzie to nieważne? Wydaje się zasadne rozważenie polecenia "wyraźnie zaznacz pole wyboru" zamiast regulowania ptaszków.

ad. pełnomocnik, opiekun prawny lub kurator. Sugerujemy połączenie obu punktów w części zatytułowanej "dane osoby działającej w imieniu osoby, której numer jest zastrzegany". Pole o nazwie "Uzasadnienie złożenia wniosku przez pełnomocnika" byłoby polem dodatkowym w tej części. Właściwie, w świetle przepisu art. 23e ust. 4 (*Pełnomocnik składa pełnomocnictwo szczególne do dokonania tej czynności i potwierdza swoją tożsamość za pomocą dokumentu tożsamości.*) takie odrębne uzasadnienie nie powinno być wpisywane w formularzu, a jedynie pełnomocnik powinien dołączyć pełnomocnictwo, o którym mowa w cytowanym przepisie ustawy. W obecnym brzmieniu opis tego pola może prowadzić do nieporozumień, gdyż wnioskodawcy, niekoniecznie znający przepisy

ustawy o ewidencji ludności, mogą uważać, że wystarczy faktyczne uzasadnienie oraz przedłożenie np. zaświadczenia lekarskiego o chorobie osoby reprezentowanej.

ad. złożenie/cofnięcie zastrzeżenia. Ustawa (art. 23d ust. 3) umożliwia czasowe złożenie zastrzeżenia. Załącznik 1, w obecnej postaci, wymaga w takiej sytuacji złożenia dwóch formularzy. Brak jest możliwości złożenia wniosku o czasowe zastrzeżenie na pojedynczym formularzu. Czy z analizy biznesowej wynikało, że proponowane rozwiązanie (złożenie dwóch wniosków) byłoby bardziej racjonalne?

Przepis art. 23i, mimo odesłań do innych aktów prawa, zawiera zamknięty katalog sposobów ustalenia tożsamości wnioskodawcy. Sugerujemy rozważenie ułatwienia urzędnikom (administracji oraz banków) pracy poprzez zastosowanie listy z polami wyboru, z ew. miejscem na wpisanie cech przedstawionego dokumentu, jeżeli ustalenie tożsamości - w braku dokumentów - nie nastąpiło np. na podstawie danych z RDO. Uwaga odnosi się odpowiednio do wzoru 2 (Sposób ustalenia tożsamości osoby składającej wniosek o zastrzeżenie numeru PESEL).